

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּלוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבְרֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבְבֹקֶר תִּשְׁבְּעוּ-לָחֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בָעָרֶב וַתַּעַל הַשָּׁלֹ וַתִּכַּס אֶת-הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הִיָּתָה שֹׁכֶבֶת הַטָּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטָּל וְהָיָה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מְחֹסֶפֶס דֶּק כִּפְפֹר עַל-הָאָרֶץ: וַיֵּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הָוּא כִּי לֹא יִדְעוּ מִה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָהּ: זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפָנָי אֲכָלוּ עֹמֵר לַגִּלְגָּלֶת מִסָּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאַהֲלוֹ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבֵּה וְהַמְּמַעֵיט: וַיִּמְדוּ בְּעֹמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמִּרְבֵּה וְהַמְּמַעֵיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפָנָי-אֲכָלוּ לְקָטוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל-יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר: וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּותֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר וַיִּרְסוּ תוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כֶּפֶי אֲכָלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס: וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְטוּ לָחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד וַיִּבְאוּ כָל-נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבַתוֹן שְׁבַת-קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחַר אֶת אֲשֶׁר-תֹּאכְלוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בְשָׁלוֹ וְאֶת כָּל-הָעֵדָה הֵנִיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמַרְת עַד-הַבֹּקֶר: וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד-הַבֹּקֶר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא-הִיָּתָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי-שֶׁבַת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקָטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת לֹא יְהִי-בּוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן-הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מָצְאוּ:

וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלוונות בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ויהי בערב ותעל השל ותכס את המחנה ובבקר היתה שוכבת הטל סביב למחנה ותעל שוכבת הטל והיה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהים הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לאגלגלת מספר באהלו תקחו ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעוט ולא חסיר איש לקטו ויותר ממה עוד בקר ולא שמעו אל משה ויותר אנשים ממנו עוד בקר וירסו תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחרם השמש ונמס ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אלהים הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדה הניחו לכם למשמרת עד הבוקר ויניחו אותו עד הבוקר כאשר צוה משה ולא הביאש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא

